

via CASA's rapport, at der ikke ligger et bedre incitament til at tage et arbejde i starthjælpen.

Så det, der står tilbage, er, at vi i dag er meget bedre til at få folk, der kommer her til landet, hurtigere i beskæftigelse, end man var under den tidligere regering, og det er sådan set et resultat, som jeg er rimelig stolt af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 129

9) Til integrationsministeren af:

Bjørn Medom Nielsen (S):

»Kan ministeren oplyse, om hun finder det acceptabelt, at asylbørn og deres familier ofte flyttes rundt mellem forskellige asylcentre?«

Skriftlig begrundelse

En ny SFI-rapport dokumenterer, at 20 tilfældigt udvalgte familier i gennemsnit blev flyttet 6,3 gange mellem forskellige asylcentre. Børn på asylcentre lever dermed et liv med mange ændringer af sammensætningen af mennesker, de er sammen med i dagliglivet. Tilværelsen er præget af, at mange familier flytter fra det ene asylcenter til det andet.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Vi har i den forrige samling interesseret os en del for asylområdet og specielt for børnenes forhold. På den baggrund har Socialministeriet foranlediget en undersøgelse, der siger noget om forholdene for børn og deres levevilkår. Det, der er interessant her, er to ting: Det er indholdet, og det er årsagen til den opsigtsvækkende oplysning, at der er ret mange flytninger.

Vi taler om 529 børn i alderen 0-17 år, og vi taler om, at tilværelsen er præget af, at mange familier flytter fra det ene asylcenter til det andet. Flytningerne er begrundet i, at man flytter henholdsvis mellem modtagecenter og opholdscener eller eventuelt mellem et omsorgscenter og et eventuelt udrejsecenter, altså en række flytninger.

Kl. 14.50

Derfor har jeg stillet to spørgsmål, hvoraf det første går på det acceptable i flytningerne. I det andet kommer vi ind på kvaliteten af opholdene, men først: Finder ministeren det acceptabelt, at der foregår så mange flytninger?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Spørgeren har i begrundelsen for spørgsmålet henvist til den rapport om vilkårene for børn på asylcentre, som Socialforskningsinstituttet offentliggjorde den 2. oktober 2006. Af rapporten fremgår det, at en manuel gennemgang af 20 sager viser, at familierne i de 20 sager er flyttet i gennemsnit godt 6 gange mellem forskellige centre.

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen ikke har noget ønske om, at familier skal flyttes ofte mellem asylcentre, og heldigvis er det anførte antal på godt seks flytninger næppe heller repræsentativt for alle børnefamilier på centrene. Et antal flytninger kan ikke helt undgås, men er der tale om familier, der respekterer et afslag på asyl og medvirker til udsendelse, kan antallet af flytninger ofte begrænses til en flytning fra modtagecenter til opholdscener. Vil familien imidlertid ikke medvirke til hjemsendelse efter et afslag, bliver den endvidere flyttet til et udsendelsescenter.

Er der tale om afviste asylansøgere, der ikke medvirker til deres udrejse og har opholdt sig længe i Danmark, kan familierne have oplevet effekten af et kraftigt fald i antallet af asylansøgere, der kommer til landet. Dette fald har medført, at der siden begyndelsen af 2002 er lukket 49 asylcentre over hele landet, og lukningen af alle de centre har naturligvis medført, at en del asylansøgere har måttet flyttes til andre centre.

Jeg er enig i, at flytninger af asylansøgere bør begrænses til det absolut nødvendige; men som jeg har skitseret, kan flytninger ikke helt undgås.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Nu er der tale om en lodtrukket undersøgelse blandt 20 familier. Den viser rent faktisk, at gennemsnittet af flytninger er 6,3, og det taler altså for, at der foregår ret mange flytninger.

Jeg vil gerne spørge ministeren om en af den type flytninger, som vi i hvert fald meget nemt kan undgå, nemlig at lave en særforanstaltning for afviste asylansøgere, altså anbringe dem i et udsendelsescenter, hvor der er nogle begrænsede forhold. Vi har diskuteret hele foråret, hvordan forholdene er, og om vi i stedet kunne gøre det, at vi blot lod dem blive, hvor de var, når de havde fået afgørelsen. Så ville der ikke være nogen grund til det, og er det noget, ministeren vil være med til at diskutere i relation til proportioner og mål og det, som børnene bliver udsat for?